

رسالة المقصود في عمل المولد

*La Bonne Intention dans
la célébration du Mawlid*

Par

Imâm Jalâluddîn Suyoutiy
(dcd 911 Hijriy)

Traduit par

Saleem Dhonye

Preface

Louange à Allâh, le Maître de l'univers Celui qui finn envoie So Rasoul dans enn meilleur model parmi nous. La paix et bénédiction lors le Messenger d'Allah (ﷺ), lors so descendants, compagnons, famille et tous cequi suivre-li jusqu'à la fin du monde.

Alhamdulillah nous finn gagne l'occasion par la grace d'Allah pour présente zott ce livre avec enn traduction et nous finn essaye mettre bann références claire lors Mawlid (Yawm-un-Nabi). Ce livre finn ecrire par le grand Savant Imam Jalâluddîn Suyoutwiy .Ce livre li enn traduction de '**Husn-ul-Maqsad fii 'amalil Mawlid'** , par Imam Jalâluddîn Suyoutwiy . C'est de so bann fatwa qui li finn donné dans so livre Al Hawiy Lil Fatâwâ Vol I .

Faire Du'a qui Allah accepté cet ouvrage par waseelah de ça Nabi (ﷺ) qui Li finn envoyé dans le jour du Mawlid et li envoie so Thawâb à tous bann Ulamas et surtout Imam Jalâluddîn Suyoutiy.

Minhaajussunnah.com **Saleem Dhonye**
(Mars 2008 / Rabi-ul-Awwal 1429 Hijriy)

L'auteur du livre : { Husn-ul-Maqsad fii 'amal-il-Mawlid }

Imam Jalâluddin Suyoutwiyy : (Né 849 H – Wafât 911H)

Abdur-Rahman ibn Kamal-ud-Din Abu Bakr ibn Muhammad ibn Sabiq-ud-Din, Jalal-ud-Din al-Misri al-Suyoutiy al-Shafi`iy al-Ash`ariy.

Li ti enn grand Imam Mujtahid, juriste, soufi, philologist et historien. So mama ti enn turk et papa non-Arabe, li finn grandi comme enn orphelin dans la ville Caire en Egypte et à l'âge de 8 ans li ti fini termine hifz-ul-Qur'ân.

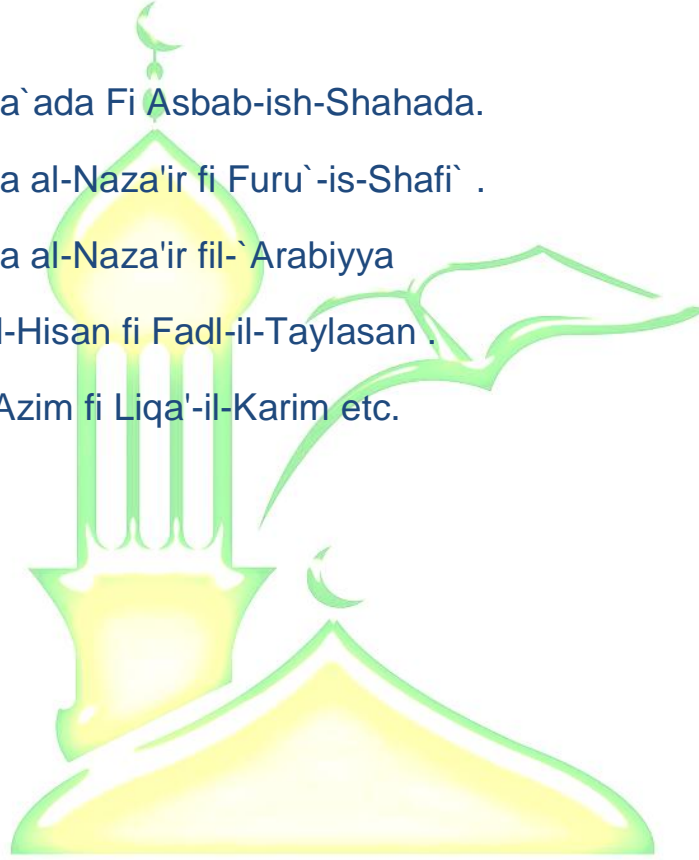
Li finn emprann la jurisprudence shaféite avec Shaykh-ul-Islam Siraj-ud-Din Bulqini, li finn emprann le Hadith et Tafseer avec Shaykh-ul-Islam Sharaf-ud-Din al-Manâwi, li finn emprann Hadith et aussi la science de la langue Arabe avec Taqi-ud-Din al-Shamani; li finn complete Tafseer Jalâlayn avec le spécialiste en Shariah Jalal-ud-Din al-Mahalli, li finn aussi emprann avec Burhan-ud-Din al-Biqâ'i; Shams-ud-Din al-Sakhawi; li finn emprann avec bann shaykhs Hanafi comme; Taqi-ud-Din al-Shami, Shihab-ud-Din al-Sharmisahi, Muhyi-ud-Din al-Kafayji, et le maître du Hadith Sayf-ud-Din Qasim ibn Qatlubagha.

Li finn voyage pour cherche connaissance vers Damas, Hijaz, Yémen, l'Inde, Maroc, et bann centre dans l'Égypte comme; Mahalla, Dumyat, et Fayoum. Quelques temps li ti maître d'école pour science du Hadith dans l'école de Shaykhuniyya en Caire avec recommandation de Imam Kamal-ud-Din ibn al-Humam. Quand li finn retraits, li finn observe Tasawwuf et li pas finn retourne vers l'enseignement encore.

(2)

Imam Jalâluddin finn écrire environs 150 livres sur Islam. Quelques parmi so bann livres qui li finn écrire :

1. Abwab us Sa`ada Fi Asbab-ish-Shahada.
2. Al-Ashbah wa al-Naza'ir fi Furu`-is-Shafi` .
3. Al-Ashbah wa al-Naza'ir fil-`Arabiyya
4. Al-Ahadith-ul-Hisan fi Fadl-il-Taylasan .
5. Al-Fawz-ul-`Azim fi Liqa'-il-Karim etc.

Minhaajussunnah.com

(Bon intention dans pratique Mawlid)

Louange à Allah et la paix et bénédiction lors So serviteur Choisi (ﷺ). Dimoune finn pose question concernant Yawm-un-Nabi dans le mois de Rabi-ul-Awwal. Qui so règlement dans la Shari'ah ? Est-ce qui li enn pratique louable ou blâmable ? Est-ce qui la personne qui pratique li, li gagne Thawâb ou non ?

Réponse :

D'après mo l'opinion, la base de Mawlid (Yawm-un-Nabi) cequi veut dire rassemblé dimounes, lire Qur'ân, raconte bann événements depuis début de Rasoulullah (ﷺ), bann signes ti advenu à l'occasion so naissance, donne manger et aller, sans aucaine actes en plus. Ça c'est enn bon innovation et celui qui faire-li, li gagne Thawâb quand ena glorification du degré de Rasoulullah (ﷺ), manifestation de la joie et de la réjouissance de so noble naissance (ﷺ).

La premier personne qui ti commence ça pratique-la, c'était le roi de Irbil (1), Muzaffar Abu Sa'eed Koukabriy bin Zayn-ud-Deen Ali bin Baktakin (2). Li ti parmi bann grand le roi généreux et li ena beaucoup bann bonnes traces et li celui qui finn construire l'université Al Muzaffariy au pied de montagne Qasiyoun (3).

-
- 1- Irbil: C'était enn grande ville qui ti construire par le roi Muzaffar dans région Mosul (Iraq).
 - 2- Imam Al Dhahabi (dcd : 748 H) dire : Le roi Muzaffar ti humble, bienfaisant, Sunni et li ti content bann Ulamas.
 - 3- Montagne Qasiyoun li près avec Damas (la Syrie). Au pied de ça montagne-la, ena enn qabarastân pour bann Waliyullah. Sheikh Akbar Muhayyuddin Ibn Arabi so Mazâr trouve la-bas. **(Mu'jam-ul-Buldân)**

Ibn Katheer (1) dire dans so Târeekh : Li ti pe célébré mawlid dans Rabi-ul-Awwal par enn grand célébration, le roi-la ti noble, courageux, héros, savant et enn le roi juste (RA). Ibn Katheer continué dire :

Sheikh Al Khattâb bin Dihyah (2) finn écrire enn livre pour-li lors mawlid appelle '**At Tanweer fii Mawlid-il-Bashiir-in-Nazeer**' lors qui li (Dihyah) ti gagne 1000 Dinar en cadeau avec le roi Muzaffar. Ça bon le roi et généreux-la ti vivre longtemps lors so trône et li finn gagne so wafât l'année 630 hijri dans la ville de 'Akaa (3) après enn la vie louable.

Le savant Sibtw Al Jawzi dire dans so livre 'Mar-ât-uz-Zaman' :

Quelques dimounes qui ti assisté célébration de Muzaffar raconté qui le roi Muzaffar ti pe prépare 5000 rôti la tête mouton, 10,000 poulets, 100 chevaux, 100,000 bols et 30, 000 plateau gâteaux. Plus devant Al Jawzi écrire : Bann grand Ulamas et bann Soufis notables ti pe présent dans Mawlid. Alors li ti pe offert bann-la bann présents et li ti pe décore bann-la. Et li ti pe organize '**SAMA**' pour bann soufis prend Zuhr jusqu'à Fajr. Li aussi ti pe faire '**Raqsw**' avec bann-la. Li ti pe dépense 300,000 Dinârs chaque l'année dans Mawlid (Yawm-un-Nabi) et li ti ena enn guest house pour bann délégations qui ti pe vinn depuis n'importe

-
- 1- Ismaïl Bin Umar Bin Katheer, Abou Al Fidaa, Imâd-ud-Deen, Shafei Damashquiy, le grand Hafiz, Mufassir et historien (dcd : 774 H)
 - 2- Sheikh Ibn Dihyah finn né dans Andulus dans l'année 544 Hijri et dcd dans l'année 633 Hijri. Li ti expert dans Hadeeth, langage, poème, et les autres bann sciences. (Wafiyât-ul-A'yân)
 - 3- Enn vieille ville près avec Jordanie et lors bord la Syrie. Premier fois Hazrat Umar (ؓ) ti conquerir ça en l'an 15 Hijri. En 497 Hijri bann Kafir ti re-conquerir la ville-la. Mais après Salahuddin Ayoubi ti libère li depuis bann Kafir en 583 Hijri. (**Mu'jam-ul-Buldân**)

qui coté et dans n'import qui condition. Li ti pe dépense 100,000 Dinârs chaque année dans ça guest house-la. Chaque année li ti pe libère bann Musulmans prisonniers dans prison bann Kafir par enn somme de 200,000 Dinâr. Li ti pe aussi dépense 30,000 Dinârs dans Haramayn et organize de l'eau dans Hijâz. Ça c'était so donations officiel appart de so bann dons qui li ti pe faire en cachet.

Le roi Muzaffar-ud-Deen so madame, Rabi'ah Khâtoun bint Ayyub, la soeur de le roi An Nasir Salahuddin, li raconté : Chemise qui li ti pe metté li ti enn valeur moins qui cinq Dirham et li ti en '*Kurbâs*'. Quand mo ti demande-li qui faire li mettre vêtement si beau marché, li réponde : pour moi li meilleur qui mo porte enn chemise de cinq Dinar et mo faire sadaqah les reste parmi bann pauvres. (1)

Ibn Khalikân écrire dans Tarjumah de Hafiz Abou Al Khattâb bin Dihyah : Li (Dihyah) ti parmi bann grand Ulamas et homme de mérite éminent et renommé. Li ti depuis Maroc li finn rentre dans la Syrie et Iraq, li finn passe par Irbil en l'an 604 Hijriy. La-bas li finn trouve le roi Muzaffar-ud-Deen bin Zayn-ud-Deen attache enn l'attention particulière pour Yawm-un-Nabi. Alors Ad Dihyah finn écrire enn livre lors Mawlid pour le roi Muzaffar : '*At Tanweer fii Mawlid-il-Bashiir-in-Nazeer*', li finn recite livre-la personnellement et li finn faire le roi entendre. Alors li finn gagne 1000 Dirham en cadeau depuis le roi. Li aussi dire qui en 625 hijri li finn faire le sultan écoute ce livre dans six majlis. Sheikh Tâj-ud-Deen Umar bin Ali Al Lakhmiy As Sikandariy, enn parmi bann grand savant Maliki qui après, aussi connu par Al Fâkihâniy (2), li dire qui célébration Mawlid li enn innovation (Bid'ah) blâmable

1- Al Bidâyah Wan Nihâyah: Vol: 13.

2- Li ti pe habite en Alexandrie (Egypte), li finn dcd dans l'an: 737 Hijri.

(6)

et li finn écrire enn livre lors-la ' *Al Mawrid fil kalâmi 'alaa 'amalil Mawlid*. Imam Jalâluddin dire : Mo pour explique li en totalité et mo pour cause lors-la mot par mot.

« Louange à Celui qui finn guide nous pour suivre Sayyid- ul- Mursaleen (ﷺ) et Li finn aide nous avec la guidance vers bann piliers de la religion et Li finn facilite nous pour marche sur les pas de bann pieux salaf jusqu'à nous le coeur finn rempli par lumière de la shari'ah et bann récits authentiques et claire. Li finn purifier l'âme depuis bann nouveautés et innovations dans la religion. Mo faire So éloge lors qui Li finn donne nous la lumière de certitude et mo remercie Li pour cequi Li finn faire pour tenir la corde de la religion. Mo témoigné qui pas ena aucaine dieu appart Allah, Li Seul et pas ena associé et mo témoigné qui Muhammad (ﷺ), li So serviteur et So messenger, le chef de bann précédents et bann qui après, la paix lors li, lors so descendant, lors so compagnons, lors so bann madames vertueuses, mamans de bann croyants, bénédiction lors bann-la tous les temps jusqu'à jour Qayâmah.

Questions finn répété depuis enn groupe bénéfique concernant la rassemblement cequi quelques dimounes pratiqué dans mois Rabi-ul-Awwal et appelle-li Mawlid, est ce qui ena so source dans Shari'ah ou li enn Bid'ah finn inventé dans Deen ? Bann-la finn oulé gagne so réponse claire et avec éclaircissement.

Minhaajussunnah.com

Alors mo pe dire lors TawfeeQ Allâh : Mo pas conné si le Mawlid ena so source dans Qur'ân ou dans le Sunnah et sa pratique-la pas finn rapporté par quelqu'un depuis Ulamas de Ummah, bann qui model dans Deen, bann qui attaché avec Athâr bann Salaf, mais c'est enn Bid'ah qui bann désœuvrés et bann qui suivre zott passion, veut dire bann mangeurs. Preuve c'est quand nous finn analyse les cinq regles, nous finn dire sois li **Wajib** (nécessaire) ou **Mandoub** (recommandé) ou-sois li **Mubâh** (permis) ou **Makrouh** (deconseillé) ou-sois li **Harâm** (interdit). Et li pas Wajib d'après Ijma', ni mandoub, parcequi en effet mandoub li

cequi Shariah recommandé sans qui quelqu'un blâmé en laissant action-la. Alors Shariah pas finn donne permission et ni bann sahabas finn faire-li et ni bann Tabeis pieux.

(Tâj-ud-Deen dire) C'est mo réponse devant Allah lors ça action-la. Si quelqu'un pose moi question lors Mawlid, mo pour dire li pas permit parcequi innovation dans Deen li pas permit d'après Ijma de bann musulmans. Alors finn reste sois li makrouh ou li haraam. Ça nous pour explique li en deux parties. Premier parmi c'est :

Enn dimoune faire Mawlid avec so richesse, avec so famille et so compagnons, li pas faire gaspillage dans sa rassemblement-la et li pas faire péché, alors ça li comme nous finn expliqué avant li makrouh et abomination car personne parmi bann qui avant, bann obéissants, bann Fuqahaa dans Islam et bann respectable Ulamas pas finn faire ça action-la.

Deuxième ; ena péché la-dans et bizin porte plus attention. Bann qui donne donation, zott pe donne donation mais zott les coeurs faire mal pour contribuer et zott embarrasser tention zott du bien pour diminuer. Bann ulamas dire qui prend du bien quelqu'un par force li égal à mettre couteau embas la gorge. Surtout, zott chanté lors ventes et avec bann instruments musicales. Zott rassemblé jeune hommes et filles ensemble, zott faire '*Ragsw*' et zott occupé profondément dans bann jeux en oubliant le jour du Qiyâmah.

Comme ça même, quand bann madames joindre isolement, en levant zott la voix dans chanté, Tilâwat et zikr et comme d'habitude zott oublié parole Allah Ta'âlaa « **Sans doute, narien pas cachette avec regard de to Rabb** » (1). Dans ça sens-la pas ena discussion qui li interdit et ni aucaine respectable pour permet-sa. Oui bann qui zott le coeur finn mort par péchés, remplit par péchés zott pour trouve ça action-la

comme Ibaadat et pas enn zaffaires détestable ou interdit. '*Inna lilaahi wa inna ilayhi raaji'oun*' (1). Islam ti commence étrange au début et li pour retourne pareille (2).

Dans ça contexte-la, Shaikh Qushairiy dire dans enn poeme :

- ✚ *De nos jours de difficulté, tous conne le mal et rejette bann bon actions.*
- ✚ *Bann Ulamas finn vinn dans étape tres bas et bann Jahil finn gagne martabah haut.*
- ✚ *Zott finn éloigne avec la vérité, alors pas finn ena aucaine relation entre bann-la et bann salafs.*
- ✚ *Mo finn demande bann gens pieux et pratiquants dans Deen qui faire problème finn aggravé ?*
- ✚ *Pas rejette zott situations ! parcequi zott finn vinn étrangé pour bann dimoune dans ce temps-la..*

Imam Abou 'Amr bin al'Alaa (3) finn bien faire cote li dire : Dimoune pour continuer reste lors du bien depuis étonnement. Ce mois cequi

- 1- Sourah Baqarah, V : 156. (Vraiment nous appartenir à Allâh et vers Li meme nous ena pour retourné).
- 2- Hadeeth de Saheeh Mouslim, chapitre Iymân. Sunan Ibn Mâjah, chapitre Fitân.
- 3- Amr Bin Al 'Alaa al Tamimi al Basri, expert en littérature et langage, enn parmi les sept Imam du Qirât. Né en Makkah, grandi dans Basra et dcd dans Kufa en 154 Hijri. (Al A'lâm)

Rasoulullah (ﷺ) finn né la-dans, Rabi-ul-Awwal, dans ce mois même li (ﷺ) finn gagne so wafaat. Alors pas ena contentement la-dans, mais en premier ena chagrin. Nous finn dire cequi ti dans nous devoir et nous souhaite qui Allah accepté. C'était tous cequi Al Fâkihâ-i finn dans dans so livre cité.

(Refutation de Imâm Jalâluddin Suyoutiy) :

Et mo dire lors cequi li (Tâj-ud-Deen Umar bin Ali Al Fâkihâniy) finn écrire : « **Mo pas conné si le Mawlid ena so source dans Qur'ân ou dans Sunnah** ».

(Imam Jalâluddin Suyoutiy) dire en réfutant : Manquement dans connaissance lors enn kitchose, pas veut dire qui kitchose-la pas existé. Imam Abou Fadl bin Hajar finn conclure la source depuis dans Sunnah et moi mo tire deuxième origine pour-li et qui pour expliqué plus devant. Al Fâkihâniy dire : **mais c'est enn Bid'ah qui bann désœuvréset pas bann Ulamas pieux.**

Imam Jalâluddin Suyoutwiyy dire : Nous finn déjà expliqué avant qui c'était enn le roi juste et Alim. Li ti pe faire ça pour plaire Allah et plusieurs grand Ulamas et bann pieux ti pe assisté sans aucaine rejet et Ibn Dihyah ti content ça action-la et li ti écrire enn livre lors-la. Alors ça bann Ulamas pieux-la ti agréé avec li et zott ti confirme cequi li finn faire et personne parmi pas finn rejette so pratique.

Cequi Al Fâkihâniy finn dire : **Li pas Mandoub (recommandé) parce qui en effet Mandoub li bizin en conformité avec Shari'âh.**

Imam Jalâluddin Suyoutwiyy réponde : Enn actes Mandoub parfois li base lors récits et parfois lors Qiyâs. Et ça pas ena Nasw lors-la mais ena Qiyâs lors deux source qui nous finn cité.

Al Fâkihâniy finn dire : **Mo pour dire li pas Mubah parcequi innovation dans Deen li pas Mubah d'après Ijmâ' bann musulmans.**

Imam Jalâluddin Suyoutwi réponde : Ça nous pas accepté parcequi Bid'ah li pas confine dans Haraam et Makrouh. Au contraire, parfois li capave Mubah (permit) , Mandoub (recommandé) et Wajib (nécessaire).

Imam Nawawi(1) (RA) dire dans '**At Tahzeeb-ul- Asmaa wal Lughât**' : Bid'ah dans la loi (Shari'ah) c'est le fait d'innové cequi pas ti existé dans l'époque Rasoulullah (ﷺ) et li divize en **Hasanah** (excellente) et **Qabiihah** (mauvaise).

Shaykh 'Izz-ud-Deen bin Abdis Salâm (2) dire dans le livre **Al Qawâ'id** : Bid'ah li divise en catégorie, **Wajib** (nécessaire), **haraam** (interdite), **Mandoub** (recommandée), **Makrouh** (deconseillée) et **Mubaah** (permise). Ensuite nous prend le Bid'ah et guetté est ce qui li en conformité avec principe de la loi Shari'ah. Si li tombe dans categorie obligatoire (**Iyjâb**), alors li Wajib ou li dans champs interdite, alors li Haraam, si li tombe dans qualité recommandé, alors li Mandoub, Makrouh (deconseillé) si li concerné et Mubah, si li touche les permissions.

Minhaajussunnah.com

Shaykh 'Izz-ud-Deen finn présente plusieurs exemple pour chaque partie de ce cinq catégories jusqu'à li dire dans Bid'ah ena qui Mandoub

-
- 1- Imam Nawawi (d. 676/1277), Imam Abu Zakaria Mohiuddin Yahya ibn Sharaf al-Nawawi, né dans la ville Nawa dans le sud de la Syrie. Li finn ecrire plusiwers livre comme : Al-Minhaj fi Sharh Sahih Muslim, Riyad-us-Saliheen, Kitab-ur-Raudah, Tahdhib-ul-Asma was-Sifat, Kitab-ul-Adhkar, Arba'een, etc.
 - 2- Le chef de bann Ulaham, Aziz-ud-Deen bin 'Abdis Salâm, Abou Qasim, 'Izz-ud-Deen Damashquiy, dcd 660 Hijri. Li enn niveau de Imam Ghazali dans 'Ilm (Al A'lâm)

comme construire pon et l'école et tous bann bon pratique qui pas ti ena dans premier l'époque. Ena aussi Tarâweeh, parole dans Tasawwuf et dans discussion, faire bann sessions pour justifier masla, si pe faire tous ça pour plaire Allah.

Al Bayhaquiy (1) rapporté avec Sanad authentique depuis **Imâm Shafi'iy** dans *Manâqib-us-Shafei* : Bann nouveautés li ena deux qualités. Enn parmi c'est cequi finn inventé et li contredire Qur'ân, Sunnah, Athâr et Ijmaa', ça c'est **Bid'ah dwalâlah**. Deuxième cequi finn inventé depuis du bien, li pas contredire aucaine parmi, alors ça li enn **Bid'ah Hassanah**.

Hazrat Umar (رضي الله عنه) dire concernant Qiyam-ur-Ramadân : « **comme enn bon Bid'ah (innovation) ça** » (2) c'est enn innovation qui pas ti ena avant et quand finn ena, personne pas finn refusé. C'était dernière parole de Imam Shafi'iy.

Par ça, Shaykh Tâj-ud-Deen so parole qui Mawlid (Yawm-un-Nabi) li pas Jaiz et li pas Mubah.....et ça même qui nous appelle Bid'ah Makrouhah etc. nous finn gagne so réponse par shaykh 'Izz-ud-Deen. Parcequi Mawlid li tombe dans enn catégorie qui li pas contredire ni Qur'ân, ni Sunnah, ni Athâr et ni Ijmâ'.

Alors ça Bid'ah-la li pas capave blâmable comme Imam Shafi'iy finn dire. C'est enn bon pratique qui pas ti ena dans l'époque du Prophète (ﷺ). Faire dimoune manger et rassemblement li louable et permet comment dans paragraphe de Ibn Abd-is-Salâm.

1- Abu Bakr Ahmad Bin Husein, né en 384 Hijri dans enn l'endroit près avec Nishapur, Bayhaq, et li finn dcd en 458 Hijri.

2- Muwatta Imam Malik, chapitre Swalaat. Saheeh Boukhâriy, chapitre Salât-ut-Tarâweeh.

Le reste parole de Tâj-ud-Deen : « Si finn ena quique travaille Haraam dans Mawlid.....jusqu'a la fin ».

Imam Jalâluddin Suyouti dire : Ça li vrai sans doute. Mais pour li vinn Harâm faudrait finn faire certaines bann actes interdit la dans. Pas cote pe rassembler dimoune pour montrer contentement pour Mawlid. Bann kitchoses interdit qui supposé arrivé dans Mawlid, ça aussi arrivé dans rassemblement pour namaaz Jumu'ah et li claire. Ça bann zaffaires-la aussi arrivé quand dimoune groupé pour Namaaz Tarâweeh dans Ramadan. Est-ce qui nous blame rassemblement pour Tarâweeh a cause actes de certaine dimounes ?

Non. Mais nous dire source pour Tarâweeh li Sunnah et tous bann actes détestables qui bann dimoune faire li mauvais. Pareille comme ça nous dire la base de rassemblement pour Mawlid li recommandé et bann actes cequi bann dimounes faire qui pas gagne droit, li interdit et blâmable.

L'auteur Al Fâkihâ-i dire : « Le mois qui li (ﷺ) finn né, la-dans meme li finn gagne so wafaat..... »

Imam Jalâluddin Suyouti réponde : Premier so naissance (ﷺ) li enn grand faveur lors nous et so wafaat li grand grand chagrin. Shari'ah permet pour remercie *Ni'mah* (faveur) Allah et faire *Sabr* (patience) lors bann difficultés. Shari'ah finn montré nous faire 'Aqeeqah pour enn nouveau né pour remerciement et montré nous contentement.

Mais Shari'ah pas finn enseigne pour faire zabah a cause finn gagne la mort etc. Au contraire, li finn empêche hurler pleurer et reste dans chagrin. Alors Shari'ah li justifie pour content dans naissance de Rasoulullah (ﷺ) sans qui nous montré nous chagrin pour so wafât. Ibn Rajab écrire dans so livre (*Al Latwâif*) en blâmant bann Râfidah parcequi zott finn prend *Ashourah* pour faire Mâtam pour Imam

Hussein. Allah et So Rasoul (ﷺ) pas finn ordonne faire Mâtam dans bann jours cote bann prophètes finn rencontre bann difficultés.

Imam Abou Abdillâh Ibn Al Hâdj finn cause longuement lors Yawm-un-Nabi dans so livre '**Al Madkhal**' et li finn faire éloge pour Mawlid en ce qui concerne faire apparaître bann signes de réjouissaient et remerciement et li finn blâme bann actions déconseillés et interdites qui entour ce pratique. Imam Jalâludîn dire : Mo pour explique so parole en partie :

(La partie du Mawlid [Yawm-un-Nabi]) : Cequi finn inventé parmi bann innovations avec zott croyances, c'est enn plus grand Ibaadat et faire apparaître bann signes cequi zott commémoré dans le mois Rabi-ul-Awwal comme Mawlid. Malgré ena bann kitchoses harâm et non permissible la dans. Comme chanter avec bann instrument musical etc. qui zott servi comme instruments pour SAMA et zott occupe dans bann actes déconseillés. Surtout bann l'heures qui Allah finn verse So faveur et bénédiction, zott faire bann travailles détestables et interdit. Car SAMA appart cette nuit-la, dans bann les autre nuits aussi li pas Jaiz. Alors comment li capave Jaiz dans cette nuit cotte Allah finn envoie So Rasoul (ﷺ).

Nous emprann qui la musique pas ena narien a faire dans ça mois-la cote Allah finn envoie So Rasoul (ﷺ) et li finn faire enn grand faveur. Alors nous bizin faire beaucoup Ibaadat et charité dans ce mois pour remercie Allah pour so grand faveur malgré Rasoulullah (ﷺ) pas ti pe faire beaucoup Ibâdat la-dans comparé à les autres bann mois et c'est juste so bénédiction pour so Ummat et so sagesse. Rasoulullah (ﷺ) ti pe quitte certaine pratique avec frayeur qui tension li vinn Farz (obligatoire) lors so Ummat et ça c'est enn bénédiction de so part. Mais Rasoulullah (ﷺ) finn faire allusion à ça grand mois-la car enn dimoune ti pose li question concernant garde Roza dans jour lundi : **(Ça jour-la mo**

finn né la-dans) (1). Donc vertu et supériorité ce jour-la li comprend aussi vertu et supériorité ça mois dans cequi li (ﷺ) finn né la dans et nous respect li comment bizin et nous donne fazeelat ce mois vertu par cequi Allah finn donne bann les autres mois benit et ça comme Rasoulullah (ﷺ) finn dire :

أنا سيد ولد آدم ولا فخر، آدم فمن دونه تحت لوائي

« Mo chef zenfants Adam sans l'orgueil, Adam et tous les autres apart-li pour embas mo pavillon jour Qayaamat » (1)

Supériorité le temps et places cequi Allah finn choisi pour faire Ibaadat, li pas gagne l'honneur par li-meme, mais zott gagne l'honneur par raison et relation avec bann kitchoses de valeur. Alors guette bann spécialités qui Allah finn mettre dans ça mois Rabi-ul-Awwal et dans jour lundi. Est-ce qui to pas trouvé qui Roza dans ce jour ena grand fazeelat parcequi dans ce jour-la Rasoulullah (ﷺ) finn prend naissance la-dans. Alors quand ce mois pe rentrer, bizin honore li, donne li so grandeur et respecté li comment bizin en suivi de Rasoulullah (ﷺ). Parcequi Rasoulullah (ﷺ) ti ena l'habitude faire Ibâdat dans bann l'heure de Fazeelat et li ti pe faire khayrât.

Hazrat Ibn Abbas (رضي الله عنه) rapporté :

**كان رسول الله صلى الله عليه وسلم أجود الناس بالخير،
وكان أجود ما يكون في رمضان**

« Rasoulullah (ﷺ) ti plus généreux et li ti plus genereux dans mois Ramadan ». (2)

1- Tirmidhi, chapitre Tafseer-ul-Quran.

2- Swaheeh Boukhâriy, chapitre Sawm et Sunan Nisai, chapitre Swiyâm.

Si quelqu'un dire qui zott conné qui bann l'heures ena supériorité cote Rasoulullah (ﷺ) ti pe faire bon travaille, mais dans ce mois Rasoulullah (ﷺ) pas finn porte attention comme les autres mois. Alors nous dire zott qui Rasoulullah (ﷺ) so l'habitude noble qui li ti oulé so ummat a lèse et surtout ti ena bann pratique ti spécial pour-li. Exemple : Rasoulullah (ﷺ) finn faire Madeenah vinn sacré comme Ibraheem (عليه السلام) finn faire pour Makkah. Mais li pas finn établir pénalité pour la chasse ou coupe bann arbres comme soulagement et bénédiction pour so ummat parcequ Rasoulullah (ﷺ) ti pe quite certaines bann actions pour facilite travaille so Ummat.

Donc, nous honore ça mois vertueux-la seulement par faire plus beaucoup bons actions et la charité etc. et bann action qui rapproche (nous avec Allah So Rahmah). Mais celui qui pas capave faire-ça, au moins li évite cequi Haraam et abominable. Cela enn signe de respect pour ce mois vertueux-la, même si ça exigé dans les autres mois aussi. Car ce mois-la li demande plus respect pareille comme le mois de Ramadan et bann mois sacrés (demande plus l'attention). Donc, quitte nouveauté et bann places de nouveauté et tous cequi bizin pas commettre.

Ena certaines dimounes faire l'envers, lorsque ça mois Mubârak-la vini, zott commence pre-occupé avec bann jeux, chanter avec instrument musicale, c'est enn dommage. Pas ena narien mais quelques pensé qui zott pe respect et li commence Mawlid par Tilâwat et zott cherche celui qui ena plus connaissance et ena principe de gaieté pour plaisir Nafs. Ça li mauvais. Ça pas moins qui finn cité, mais quelques parmi comporte dans enn façon grave. Zott gagne enn jeune chanteur avec enn jolie la voix, l'habillement et l'apparence. Alors zott chante ghazal et zott jouer avec zott la voix et so mouvement. Zott faire bann actes insignifiant qui crée fitnah entre monsieur et madame et zott provoque mauvais choses qui pas capave compter. Souvent ça crée désordre dans

situation entre l'époux et l'épouse et vite gagne séparation et tous ça amène zott ici quand zott pratique SAMA dans enn mauvais façon.

Si évite ça, faire manger en faisant niyyat Mawlid, invite bann frères et tous cequi finn cité, alors li enn Bid'ah, li en plus dans Deen et li pas finn pratiqué par bann Salaf et suivre bann Salaf li vinn en premier. Pas finn transmettre depuis quelqu'un qui bann-la finn faire niyyat Mawlid et nous bizin faire comme bann-la.

Imam Jalâluddin dire lors parole en haut de Ibn Hâdj : Cequi nous finn emprann c'est Ibn-ul-Hâdj pas finn blame Mawlid, mais li finn blâme bann actes détestable et interdit qui entour-li et so premier parole li claire qui nous bizin choisir ça mois-la pour faire plus bann bon travaille et beaucoup charités pour plaire Allah. Ça Mawlid cequi li recommandé et pas ena narien la-dans excepté Tilâwat Quran, faire manger et ça c'est du bien, bon et rapprochement (avec Allah).

Oui, cequi li finn dire « Ça aussi enn Bid'ah » alors so parole pe contredire li-meme lors cequi li finn dire avant cote li considère li comme Bid'ah Hassanah comment li-meme finn dire avant ou-sois possible pratique Mawlid li bon mais faire niyyat pour Mawlid li Bid'ah c'est tous.

Et cequi li (Ibn Hâdj) finn dire : « *Pas finn rapporté par aucaine parmi bann Salaf qui bann-la ti pe faire niyyat Mawlid* ». Li claire par ça parole-la qui Ibn Haadj li déteste niyyat Mawlid mais li pas finn déteste pratique Mawlid et invite bann frères manger. Quand nous analyse les choses, nous pour trouvé qui so parole pas conforme avec cequi li finn dire au commencement, parcequi li même finn dire bizin faire beaucoup Ibaadat et Sadaqah dans ça mois Mubaarak-la et cequi li finn aussi dire qui ça bann-la Ibaadat-la li dans contentement naissance de Rasoulullah (ﷺ) pour remercie Allah. En fin pour niyyat aussi li signifie ça-meme, au lieu accepté li comment li finn capave blâme ça ? Si accepté aussi, pour appelle-li Ibaadat et pour ena thawaab la-dans. Sans quique niyyat faire

enn bon travaille li pas rentre dans la tête. Parcequi pas ena pratique sans niyyat. Ici niyyat c'est juste qui dans ce mois-la pour remercie Allah lors naissance Rasoulullah (ﷺ). Sans doute ça Niyyat-la li bon et li louable. Reflechi.....

Plus devant Ibn Hâdj dire : *Ena parmi bann dimounes célébré Mawlid pas avec niyyat juste pour honore ce mois-la, mais avec l'intention pour gagne l'argent qui zott finn donné pour cette célébration en retour. Ensuite zott honteux pour demande-li zott-meme, zott célébré Mawlid avec raison pour re-gagne zott l'argent, alors c'est bann abus* . La-dans capave dire ena nifaaq (hypocrisie), cequi ena a l'interiere de-li, li contre so l'apparence. En apparence li pe pratique Mawlid pour Akhirah, mais en-dans li oulé collecter l'argent. Parmi ena faire Mawlid pour ramasse l'argent, ou dimoune faire zott éloge et bann-la aide-li. Ça aussi li mauvais cequi pas cachet. Ça aussi li comme finn expliqué avant, li finn faire enn mauvais l'intention et pas lors base Mawlid.

Shaykh-ul-Islam Hafiz-ul-'Asr Abou Fadl bin Hajar Al 'Asqalâniy(1) célébré lors enn bon aspect et li évite so contraire, li enn bon bid'ah (Hassanah), sinon pas. (Ibn Hajar) li dire : mo finn faire sortir enn bon extrait depuis hadith authentique. Cequi finn confirmé dans 'Sahihein' (1), quand Rasoulullah (ﷺ) ti vinn dans Madinah, li ti trouve bann juif pe garde roza pour Ashourah. Quand Rasoulullah (ﷺ) finn demande bann-la, zott réponde : c'est le jour qui Allah ti périt et noye de Pharaon et Li finn sauve Mousa (عليه السلام). Nous garde Roza pour remercie Allah.

Rasoulullah (ﷺ) dire cela signifie qui nous prioritaire lors bann-la par rapport de Mousa (عليه السلام). (2) Depuis la-dans nous tire la permission pour

1- Swaheeh Boukhâriy et Swaheeh Mouslim.

2- Swaheeh Boukhâriy, chapitre As Sawm. Sunan Abou Dâwoud, chapitre As Sawm. Sunan Ibn Mâjah, chapitre As Siyâm.

accomplir enn acte pour remercier Allah cequi Li finn accordé par la grâce dans enn jour précis. Même li enn bienfait accordé ou enn mal repoussé, et la permission pour accomplir chaque année la même journée. La remerciement pour Allah capave faire en différent Ibaadat comme faire Tilâwat, donne manger, faire Sadaqah et récite bann poèmes pour faire éloge de Rasoulullah (ﷺ) qui incite le cœur vers bon travaille et faire bann actions pour Akhirah. En ce qui concerne '**SAMA**' et bann jeux etc, alors li bizin d'après principe Jaiz et bizin empêche bann kitchoses abominable (**Makrouh**) et interdit (**Haraam**).

(Imam Jalâluddin) dire : Moi aussi mo finn ressortir enn l'autre source cequi Imam Bayhauiy finn rapporté depuis Hazrat Anas (رضي الله عنه) qui Rasoulullah (ﷺ) ti pe faire so 'Aqeeqah après so 'Nubuwa' malgré so dada Abdul Mutallib ti fini faire-li sept jours après so naissance et 'Aqeeqah pas refaire enn deuxième fois. Li possible qui Rasoulullah (ﷺ) finn faire ça pour remercie Allah qui Li finn envoie-li comme '**Rahmat-ulill 'alameen**' et Li finn donne législation pour so Ummat. Pareille comment li (ﷺ) ti pe envoie darood lors li-meme. Pour ça raison-la, li recommandé pour nous aussi nous montré nous remerciement pour so naissance par rassemblement, donne manger et montrer nous contentement par bann actes permissibles.

Le Imâm du Quirâat Al Hafiz Shamsuddin bin Al Jazri (1) dire dans so livre appelle '**Arf-ut-Ta'reef bil Mawlid-is-Shareef**':

Quelqu'un finn trouve Abou Lahab dans so rêve après so la mort. Alors li finn demande li (abou Lahab) : qui to position ? Abou Lahab réponde :
« Mo dans du feu l'enfer excepté dans tous les nuits de lundi, mo punition diminuer et mo gagne de l'eau entre mo deux les doigts. Li finn montré avec bont so le doigt. Ça c'est la cause mo ti libère Thonwaybak quand ti annonce

moi la bonne nouvelle naissance de Rasoulullah (ﷺ) et so allaitement
 ». (1)

Quand Abou Lahab li enn Kafir, celui qui Quran finn blâme-li, li pe récompensé dans l'enfer a cause so contentement dans la nuit qui Rasoulullah (ﷺ) ti né, alors qui position enn musulman qui croire dans enn Dieu (Allah) dans Ummat Rasoulullah (ﷺ). Sans doute li pour gagne so récompense cote Allah et li pour rentre dans Jannat-un-Na'eem.

Hafiz Shamsuddin bin Nassiruddin ad Damashqiy dire dans so livre ' *Mawrid-us-Swâdiy fii Mawlid-il-Hâdiy* ', Finn confirmé qui Abou Lahab so punition diminué dans jour lundi pour libération de Thuwaybah en contentement pour la naissance de Rasoulullah (ﷺ), ensuite li récite enn poème :

*Si li (Abou Lahab) ti enn Kafir, révélation finn descend pour blâme-li
 et so deux la main finn péri dans l'enfer éternellement*

*Finn confirmé qui dans jour lundi tous les temps, so punition diminué
 pour contentement naissance de Ahmad (ﷺ).*

1. Hazrat Urwah bin Zubeir rapporté : Thuwaybah ti esclave de Abou Lahab celui qui Abou Lahab ti libéré, alors li ti faire Rasoulullah (ﷺ) boire du lait. Quand Abou Lahab finn mort, quelques de so famille finn reve-li dans enn mauvais l'état. Li finn demande Abou Lahab qui position ? Abou Lahab réponde : « Apres zott mo pas finn gagne aucaine du bien excepté récompense qui mo ti libere Thuwaybah ». **(Swaheeh Boukhâriy)**

Ibn Abbas dire : Quand Abou Lahab finn mort mo finn guette li dans rêve dans enn mauvais l'état et li finn dire : « Apres zott mo pas finn gagne aucaine tranquillité excepté qui chaque lundi mo punition diminuer ». Hazrat Abbas dire : « C'est parcequi Rasoulullah (ﷺ) finn né dans lundi, alors Thuwaybah ti annonce la bonne nouvelle à Abou Lahab et li ti libère Thuwaybah ». **(Fath-ul-Bâri)**

2. Imam Ibn Nasir-ud-Deen Muhammad Bin Abi Bakr Bin Abdullah Damashquiy, Shaféite, né en 777 Hijri.

Alors qui zott pensé dans enn serviteur qui toute long so la vie, li finn content a cause Ahmad (ﷺ) et li mort dans croyance enn seul Allah ?

Al Kamâl Al Adfawi dire dans 'Twâli'us Sa'eed' :

Nous compagnon juste Nasir-ud-Deen Mahmoud Ibn 'Ammâd qui Abou Twayyib Muhammad bin Ibrâheem as Sibti Al Mâlîki ti descend dans Qous, li ti enn parmi bann grand Ulamas et pratiquants, quand li ti passe cote Maktab dans jour qui Rasoulullah (ﷺ) finn prend naissance , li ti pe dire : « **Oh Faqeeh ! C'est enn jour de contentement, large bann étudiants et lebère-nous** ». Ça c'est preuve qui li accepté et li pas finn rejette Mawlid. Cette personne ti enn grand Faqeeh Maliki dans la science et li ti Muttaqui.

Abou Hayân (1) finn emprann avec li et encore autres. Li finn décédé dans l'an 695 hijri. (Leçon à tirer) : Ibn Haadj dire :

Si nous dire qui sagesse ena dans le fait qui so naissance attribué avec le mois Rabi-ul-Awwal et le jour de Lundi et li pas dans le mois de Ramadan cote Quran finn descend et dans la nuit de Qadr et ni dans les mois sacré, ni dans 15ème nuit de Sha'ban et ni dans jour Jumu'ah et so nuit ?

Minhaajussunnah.com
Alors so réponse li en quatre aspects :

Premier : Cequi finn rapporté dans Hadeeth qui Allah finn crée arbre dans jour lundi et la dans ena enn grand attention qui Li finn crée substances, nourritures et fruits et du bien celui qui zenfants Adam concerné par ça et zott vivre et zott zott purifier zott nafs avec ça.

Deuxième : Dans le mot '**Rabi**' li enn signe et enn bon augure avec

1. Muhammad Bin Yousuf Bin Ali Andulusi Atheer-ud-Deen, Abou Hayân, Le Mufasssir, Adeeb. Dcd dans Caire en 745 Hijri (Al A'lâm).

l'attribution vers so dérivation.. Abou Abdur Rahmân as Swaqliy dire :
Chaque dimoune ena enn chance depuis so nom.

Troisieme : La saison Rabi' (Printemps) li plus juste parmi bann saisons
et plus bon. Comme ça meme {Rasoulullah (ﷺ)} so Shari'ah, li plus juste
parmi tous les lois et plus tolerant.

Quatrième : Le Sage (Allah) Gloire à Li, Li finn oulé honore le temps
par li (ﷺ) celui qui finn né la-dans. Si li (ﷺ) ti pour né dans bann
moments mentionnés (comme Ramadan, bann mois sacres, dans la nuit
de Qadr et ni dans les mois sacré, ni dans 15ème nuit de Sha'ban etc),
alors ti pour ena ça pensé-la qui Rasoulullah (ﷺ) finn être honoré a
cause bann moments sacré (cité en haut).

Text Arabe de : Husn Ul Maqsad fii amal il Mawlid :

حسن المقصد في عمل المولد

بسم الله الرحمن الرحيم

Minhaajussunnah.com

الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى.

وبعد: فقد وقع السؤال عن عمل المولد النبوي في شهر ربيع الأول، ما
حكمه من حيث الشرع؟ وهل هو محمود أو مذموم؟ وهل يثاب فاعله أو لا؟.

الجواب:

عندي أن أصل عمل المولد الذي هو اجتماع الناس وقراءة ما تيسر من القرآن ورواية الأخبار الواردة في مبدأ أمر النبي صلى الله عليه وسلم وما وقع في مولده من الآيات ثم يمد لهم سمات يأكلونه وينصرفون من غير زيادة على ذلك هو من البدع الحسنة التي يثاب عليها صاحبها لما فيه من تعظيم قدر النبي صلى الله عليه وسلم وإظهار الفرح والاستبشار بمولده الشريف.

وأول من أحدث فعل ذلك صاحب اربل الملك المظفر أبو سعيد كوكبرى بن زين الدين علي بن بكتكين أحد الملوك الأمجاد والكبراء الأجواد، وكان له آثار حسنة، وهو الذي عمر الجامع المظفري بسفح قاسيون.

قال ابن كثير في تاريخه:

كان يعمل المولد الشريف في ربيع الأول ويحتفل به احتفالا هائلا، وكان شهما شجاعا بطلا عاقلا عالما عادلا رحمه الله وأكرم مثواه.

قال: وقد صنف له الشيخ أبو الخطاب ابن دحية مجلدا في المولد النبوي سماه (التنوير في مولد البشير النذير) فأجازه على ذلك بألف دينار، وقد طالت مدته في الملك إلى أن مات وهو محاصر للفرنج بمدينة عكا سنة ثلاثين وستمائة محمود السيرة والسريرة.

وقال سبط ابن الجوزي في مرآة الزمن:

حكى بعض من حضر سمات المظفر في بعض الموالد أنه عد في ذلك السمات خمسة آلاف رأس غنم شوي وعشرة آلاف دجاجة ومائة فرس ومائة ألف زبدية وثلاثين ألف صحن حلوى.

قال: وكان يحضر عنده في المولد أعيان العلماء والصوفية فيخلع عليهم ويطلق لهم، ويعمل للصوفية سماعا من الظهر إلى الفجر ويرقص بنفسه معهم، وكان يصرف على المولد في كل سنة ثلاث مائة ألف دينار، وكانت له دار ضيافة للوافدين من أي جهة على أي صفة، فكان يصرف على هذه الدار في كل سنة مائة ألف دينار، وكان يستفك من الفرنج في كل سنة أسارى بمائتي ألف دينار، وكان يصرف على الحرمين والمياه بدرب الحجاز في كل سنة ثلاثين ألف دينار، هذا كله سوى صدقات السر، وحكت زوجته ربيعة خاتون بنت أيوب أخت الملك الناصر صلاح الدين أن قميصه كان من كرباس غليظ لا يساوي خمسة دراهم، قالت: فعاتبته في ذلك فقال: لبسي ثوبا بخمسة وأتصدق بالباقي خير من أن ألبس ثوبا مئنا وأدع الفقير والمسكين.

وقال ابن خلكان في ترجمة الحافظ أبي الخطاب ابن دحية:

كان من أعيان العلماء ومشاهير الفضلاء، قدم من المغرب فدخل الشام والعراق واجتاز ياربيل سنة أربع وستمائة فوجد ملكها المعظم مظفر الدين بن زين الدين يعني بالمولد النبوي فعمل له كتاب (التنوير في مولد البشير النذير)، وقرأه عليه بنفسه فأجازه بألف دينار.

قال: وقد سمعناه على السلطان في ستة مجالس في سنة خمس وعشرين وستمائة.

انتهى.

وقد ادعى الشيخ تاج الدين عمر بن علي اللخمي السكندري المشهور بالفاكهاني من متأخري المالكية أن عمل المولد بدعة مذمومة، وألف في ذلك كتابا سماه (المورد في الكلام على عمل المولد)، وأنا أسوقه هنا برمته وأتكلم عليه حرفا حرفا؛ قال رحمه الله:

الحمد لله الذي هدانا لاتباع سيد المرسلين، وأيدنا بالهداية إلى دعائم الدين، ويسر لنا اقتفاء أثر السلف الصالحين حتى امتلأت قلوبنا بأنوار علم الشرع وقواطع الحق المبين، وطهر سرائرنا من حدث الحوادث والابتداع في الدين، أحمده على ما من به من أنوار اليقين، وأشكره على ما أسداه من التمسك بالحبل المتين، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأن محمدا عبده ورسوله سيد الأولين والآخرين، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه وأزواجه الطاهرات أمهات المؤمنين صلاة دائمة إلى يوم الدين.

أما بعد: فإنه تكرر سؤال جماعة من المباركين عن الاجتماع الذي يعمل به بعض الناس في شهر ربيع الأول ويسمونه (المولد) هل له أصل في الشرع أو هو بدعة وحدث في الدين؟، وقصدوا الجواب عن ذلك مبيناً، والإيضاح عنه معينا، فقلت وبالله التوفيق:

لا أعلم لهذا المولد أصلاً في كتاب ولا سنة، ولا ينقل عمله عن أحد من علماء الأمة الذين هم القدوة في الدين المتمسكون بآثار المتقدمين، بل هو بدعة أحدثها البطالون، وشهوة نفس اعتنى بها الأكالون، بدليل أنا إذا أدركنا عليه الأحكام الخمسة قلنا: إما أن يكون واجبا أو مندوبا أو مباحا أو مكروها أو محرما، وليس بواجب إجماعا، ولا مندوبا لأن حقيقة المندوب ما طلبه الشرع من غير ذم على تركه، وهذا لم يأذن فيه الشرع ولا فعله الصحابة ولا التابعون المتدينون فيما علمت، وهذا جوابي عنه بين يدي الله تعالى إن عنه سئلت، ولا جائز أن يكون مباحا لأن الابتداع في الدين ليس مباحا بإجماع المسلمين، فلم يبق إلا أن يكون مكروها أو حراما، وحينئذ يكون الكلام فيه في فصلين، والفرقة بين حالين:

أحدهما: أن يعمل رجل من عين ماله لأهله وأصحابه وعياله لا يجاوزون في ذلك الاجتماع على أكل الطعام، ولا يقتربون شيئا من الآثام، وهذا الذي وصفناه بأنه بدعة مكروهة وشناعة إذ لم يفعله أحد من متقدمي أهل الطاعة الذين هم فقهاء الإسلام وعلماء الأنام سرج الأزمنة وزين الأمكنة.

والثاني: أن تدخله الجناية وتقوى به العناية حتى يعطي أحدهم الشيء ونفسه تتبعه وقلبه يؤلمه ويوجعه لما يجد من ألم الحيف، وقد قال العلماء: أخذ المال بالجاه كأخذه بالسيف، لا سيما إن انضاف إلى ذلك شيء من الغناء مع البطون المألئى بآلات الباطل من الدفوف والشبابات واجتماع الرجال مع الشباب المرد والنساء الفاتنات، إما مختلطات بهن أو مشرفات، والرقص بالثني والانعطاف، والاستغراق في اللهو ونسيان يوم المخاف، وكذلك النساء إذا اجتمعن على انفرادهن رافعات أصواتهن بالتهنيك والتطريب في الإنشاد والخروج في التلاوة والذكر المشروع والأمر المعتاد غافلات عن قوله تعالى (إن ربك لبالمرصاد)، وهذا الذي لا يختلف في تحريمه اثنان، ولا يستحسنه ذوو المروءة الفتيان، وإنما يحلو ذلك لنفوس موتى القلوب وغير المستقلين من الآثام والذنوب، وأزيدك أنهم يرونه من العبادات لا من الأمور المنكرات المحرمات فإننا لله وإنا إليه راجعون، (بدأ الإسلام غريبا وسيعود كما بدا).

Minhaajussunnah.com

ولله در شيخنا القشيري حيث يقول فيما أجازناه:

قد عرف المنكر واستنكر المعروف في أيامنا الصعبة

وصار أهل العلم في وهدة* وصار أهل الجهل في رتبة

جازوا عن الحق فما للذي * ساروا به فيما مضى نسبة

فقلت للأبرار أهل التقى * والدين لما اشتدت الكربة

لا تنكروا أحوالكم قد أتت * نوبتكم في زمن الغربة

ولقد أحسن الإمام أبو عمرو بن العلاء حيث يقول: لا يزال الناس بخير ما تعجب من العجب، هذا مع أن الشهر الذي ولد فيه صلى الله عليه وسلم وهو ربيع الأول هو بعينه الشهر الذي توفي فيه، فليس الفرح فيه بأولى من الحزن فيه. وهذا ما علينا أن نقول، ومن الله تعالى نرجو حسن القبول.

هذا جميع ما أورده الفاكهاني في كتابه المذكور.

وأقول:

أما قوله: لا أعلم لهذا المولد أصلاً في كتاب ولا سنة، فيقال عليه: نفي العلم لا يلزم منه نفي الوجود، وقد استخرج له إمام الحفاظ أبو الفضل ابن حجر أصلاً من السنة، واستخرجت له أنا أصلاً ثانياً، وسيأتي ذكرها بعد هذا.

وقوله: بل هو بدعة أحدثها البطالون... إلى قوله: ولا العلماء المتدينون يقال عليه: قد تقدم أنه أحدثه ملك عادل عالم، وقصد به التقرب إلى الله تعالى، وحضر عنده فيه العلماء والصلحاء من غير نكير منهم، وارتضاه ابن دحية، وصنف له من أجله كتاباً، فهؤلاء علماء متدينون رضوه وأقروه ولم ينكروه.

وقوله: ولا مندوبا لأن حقيقة المندوب ما طلبه الشرع يقال عليه: إن الطلب في المندوب تارة يكون بالنص، وتارة يكون بالقياس، وهذا وإن لم يرد فيه نص ففيه القياس على الأصلين الآتي ذكرهما.

وقوله: ولا جائز أن يكون مباحا لأن الابتداع في الدين ليس مباحا بإجماع المسلمين: كلام غير مسلم، لأن البدعة لم تنحصر في الحرام والمكروه، بل قد تكون أيضا: مباحة ومندوبة وواجبة.

قال النووي في تهذيب الأسماء واللغات:

البدعة في الشرع هي إحداث ما لم يكن في عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم وهي منقسمة إلى حسنة وقيحة.

وقال الشيخ عز الدين بن عبد السلام في القواعد:

البدعة منقسمة إلى واجبة ومحرمة ومندوبة ومكروهة ومباحة.

قال: والطريق في ذلك أن تعرض البدعة على قواعد الشريعة فإذا دخلت في قواعد الإيجاب فهي واجبة، أو في قواعد التحريم فهي محرمة، أو الندب فمندوبة، أو المكروه فمكروهة، أو المباح فمباحة.

وذكر لكل قسم من هذه الخمسة أمثلة إلى أن قال:

وللبدع المندوبة أمثلة: منها: إحداث الربط والمدارس، وكل إحسان لم يعهد في العصر الأول، ومنها: التراويح، والكلام في دقائق التصوف، وفي الجدل، ومنها: جمع المحافل للاستدلال في المسائل إن قصد بذلك وجه الله تعالى.

وروى البيهقي بإسناده في مناقب الشافعي عن الشافعي قال:

الحدثات من الأمور ضربان:

أحدهما: ما أحدث مما يخالف كتابا أو سنة أو أثرا أو إجماعا، فهذه البدعة الضلالة.

والثاني: ما أحدث من الخير لا خلاف فيه لواحد من هذا، وهذه محدثة غير مذمومة.

وقد قال عمر رضي الله عنه في قيام شهر رمضان: (نعمت البدعة هذه) يعني أنها محدثة لم تكن، وإذا كانت فليس فيها رد لما مضى.

هذا آخر كلام الشافعي.

فعرف بذلك منع قول الشيخ تاج الدين: ولا جائز أن يكون مباحا... إلى قوله: وهذا الذي وصفناه بأنه بدعة مكروهة إلى آخره؛ لأن هذا القسم مما أحدث، وليس فيه مخالفة لكتاب ولا سنة ولا أثر ولا إجماع، فهي غير مذمومة كما في عبارة الشافعي، وهو من الإحسان الذي لم يعهد في العصر الأول فإن إطعام الطعام الخالي عن اقتراف الآثام إحسان فهو من البدع المندوبة كما في عبارة ابن عبد السلام.

وقوله: والثاني... إلى آخره، هو كلام صحيح في نفسه غير أن التحريم فيه إنما جاء من قبل هذه الأشياء المحرمة التي ضمت إليه، لا من حيث الاجتماع لإظهار شعار المولد،

بل لو وقع مثل هذه الأمور في الاجتماع لصلاة الجمعة مثلاً لكانت قبيحة شنيعة، ولا يلزم من ذلك ذم أصل الاجتماع لصلاة الجمعة كما هو واضح، وقد رأينا بعض هذه الأمور يقع في ليالي من رمضان عند اجتماع الناس لصلاة التراويح، فهل يتصور ذم الاجتماع لأجل هذه الأمور التي قرنت بها، كلا، بل نقول: أصل الاجتماع لصلاة التراويح سنة وقربة وما ضم إليها من هذه الأمور قبيح شنيع، وكذلك نقول: أصل الاجتماع لإظهار شعار المولد مندوب وقربة وما ضم إليه من هذه الأمور مذموم وممنوع.

وقوله: مع أن الشهر الذي ولد فيه ... إلى آخره جوابه أن يقال:

أولاً: إن ولادته صلى الله عليه وسلم أعظم النعم علينا، ووفاته أعظم المصائب لنا، والشريعة حثت على إظهار شكر النعم، والصبر والسلوان والكتم عند المصائب، وقد أمر الشرع بالعقيقة عند الولادة، وهي إظهار شكر وفرح بالمولود، ولم يأمر عند الموت بذبح ولا غيره، بل نهى عن النياحة وإظهار الجزع، فدلّت قواعد الشريعة على أنه يحسن في هذا الشهر إظهار الفرح بولادته صلى الله عليه وسلم دون إظهار الحزن فيه بوفاته.

وقد قال ابن رجب في كتاب اللطائف في ذم الرافضة حيث اتخذوا يوم عاشوراء مأتماً لأجل قتل الحسين: لم يأمر الله ولا رسوله باتخاذ أيام مصائب الأنبياء وموتهم مأتماً فكيف ممن هو دونهم.

وقد تكلم الإمام أبو عبد الله ابن الحاج في كتابه المدخل على عمل المولد فأتقن الكلام فيه جداً، وحاصله: مدح ما كان فيه من إظهار شعار وشكر، وذم ما احتوى عليه من محرمات ومنكرات.

وأنا أسوق كلامه فصلا فصلا قال:

(فصل في المولد)

ومن جملة ما أحدثوه من البدع مع اعتقادهم أن ذلك من أكبر العبادات وإظهار الشعائر ما يفعلونه في شهر ربيع الأول من المولد، وقد احتوى ذلك على بدع ومحرمات جملة، فمن ذلك استعمال المغاني ومعهم آلات الطرب من الطار المصرصر والشبابة وغير ذلك مما جعلوه آلة للسماع، ومضوا في ذلك على العوائد الذميمة في كونهم يشغلون أكثر الأزمنة التي فضلها الله تعالى وعظمها ببدع ومحرمات، ولا شك أن السماع في غير هذه الليلة فيه ما فيه، فكيف به إذا انضم إلى فضيلة هذا الشهر العظيم الذي فضله الله تعالى وفضلنا فيه بهذا النبي الكريم، فآلة الطرب والسماع أي نسبة بينها وبين هذا الشهر الكريم الذي من الله علينا فيه بسيد الأولين والآخرين، وكان يجب أن يزداد فيه من العبادة والخير شكرا للمولى على ما أولانا به من هذه النعم العظيمة، وإن كان النبي صلى الله عليه وسلم لم يزد فيه على غيره من الشهور شيئا من العبادات، وما ذاك إلا لرحمته صلى الله عليه وسلم لأمته ورفقه بهم، لأنه عليه الصلاة والسلام كان يترك العمل خشية أن يفرض على أمته رحمة منه بهم، لكن أشار عليه السلام إلى فضيلة هذا الشهر العظيم بقوله للسائل الذي سأله عن صوم يوم الاثنين: (ذاك يوم ولدت فيه)، فتشريف هذا اليوم متضمن لتشريف هذا الشهر الذي ولد فيه فينبغي أن نحترمه حق الاحترام ونفضله بما فضل الله به الأشهر الفاضلة وهذا منها لقوله عليه السلام (أنا سيد ولد آدم ولا فخر، آدم فمن دونه تحت لوائي)، وفضيلة الأزمنة والأمكنة بما خصها الله به من العبادات التي تفعل فيها لما قد علم أن الأمكنة والأزمنة لا تشرف لذاهما وإنما يحصل لها التشريف بما خصت به من المغاني، فانظر إلى ما خص الله به هذا الشهر

الشريف ويوم الاثنين، ألا ترى أن صوم هذا اليوم فيه فضل عظيم لأنه صلى الله عليه وسلم ولد فيه، فعلى هذا ينبغي إذا دخل هذا الشهر الكريم أن يكرم ويعظم ويحترم الاحترام اللائق به اتباعاً له صلى الله عليه وسلم في كونه كان يخص الأوقات الفاضلة بزيادة فعل البر فيها وكثرة الخيرات، ألا ترى إلى قول ابن عباس: (كان رسول الله صلى الله عليه وسلم أجود الناس بالخير، وكان أجود ما يكون في رمضان) فتمثل تعظيم الأوقات الفاضلة بما أمثله على قدر استطاعتنا.

فإن قال قائل: قد التزم عليه الصلاة والسلام في الأوقات الفاضلة ما التزمه مما قد علم، ولم يلتزم في هذا الشهر ما التزمه في غيره، فالجواب أن ذلك لما علم من عادته الكريمة أنه يريد التخفيف عن أمته، سيما فيما كان يخصه، ألا ترى إلى أنه عليه السلام حرم المدينة مثل ما حرم إبراهيم مكة، ومع ذلك لم يشرع في قتل صيده ولا شجره الجزاء تخفيفاً على أمته ورحمة بهم، فكان ينظر إلى ما هو من جهته وإن كان فاضلاً في نفسه فيتركه للتخفيف عنهم، فعلى هذا تعظيم هذا الشهر الشريف إنما يكون بزيادة الأعمال الزاكيات فيه والصدقات إلى غير ذلك من القربات، فمن عجز عن ذلك فأقل أحواله أن يجتنب ما يحرم عليه ويسكن له تعظيماً لهذا الشهر الشريف، وإن كان ذلك مطلوباً في غيره إلا أنه في هذا الشهر أكثر احتراماً كما يتأكد في شهر رمضان وفي الأشهر الحرم، فيترك الحدث في الدين ويجتنب مواضع البدع وما لا ينبغي.

وقد ارتكب بعضهم في هذا الزمن ضد هذا المعنى، وهو أنه إذا دخل هذا الشهر العظيم تسارعوا فيه إلى اللهو واللعب بالدف والشبابة وغيرهما، ويا ليتهم عملوا المغاني ليس إلا، بل يزعم بعضهم أنه يتأدب فيبدأ المولد بقراءة الكتاب العزيز، وينظرون إلى من هو أكثر معرفة بالتهوك والطرق المبهجة لطرب النفوس، وهذا فيه وجوه من

المفاسد، ثم إنهم لم يقتصرُوا على ما ذكر بل ضم بعضهم إلى ذلك الأمر الخطر، وهو أن يكون المغني شاباً لطيف الصورة حسن الصوت والكسوة والهيئة، فينشد التغزل ويتكسر في صوته وحركاته، فيفتن بعض من معه من الرجال والنساء، فتقع الفتنة في الفريقين ويثور من المفاسد ما لا يحصى، وقد يؤول ذلك في الغالب إلى فساد حال الزوج وحال الزوجة ويحصل الفراق والنكد العاجل وتشتت أمرهم بعد جمعهم.

وهذه المفاسد مركبة على فعل المولد إذا عمل بالسماع، فإن خلا منه وعمل طعاماً فقط ونوى به المولد ودعا إليه الإخوان وسلم من كل ما تقدم ذكره فهو بدعة بنفس نيته فقط، لأن ذلك زيادة في الدين وليس من عمل السلف الماضين، واتباع السلف أولى، ولم ينقل عن أحد منهم أنه نوى المولد، ونحن تبع فيسعدنا ما وسعهم. انتهى.

وحاصل ما ذكره: أنه لم يذم المولد، بل ذم ما يحتوي عليه من المحرمات والمنكرات، وأول كلامه صريح في أنه ينبغي أن يخص هذا الشهر بزيادة فعل البر وكثرة الخيرات والصدقات وغير ذلك من وجوه القربات، وهذا هو عمل المولد الذي استحسانه، فإنه ليس فيه شيء سوى قراءة القرآن وإطعام الطعام وذلك خير وبر وقربة.

وأما قوله آخرًا: إنه بدعة، فإما أن يكون مناقضاً لما تقدم أو يحمل على أنه بدعة حسنة كما تقدم تقريره في صدر الكتاب، أو يحمل على أن فعل ذلك خير والبدعة منه نية المولد، كما أشار إليه بقوله: فهو بدعة بنفس نيته فقط، وبقوله: ولم ينقل عن أحد منهم أنه نوى المولد.

فظاهر هذا الكلام أنه كره أن ينوي به المولد فقط، ولم يكره عمل الطعام ودعاء الإخوان إليه، وهذا إذا حقق النظر لا يجتمع مع أول كلامه، لأنه حث فيه على زيادة

فعل البر وما ذكر معه على وجه الشكر لله تعالى إذا أوجد في هذا الشهر الشريف سيد المرسلين صلى الله عليه وسلم، وهذا هو معنى نية المولد فكيف يذم هذا القدر مع الحث عليه أولاً.

وأما مجرد فعل البر وما ذكر معه من غير نية أصلاً فإنه لا يكاد يتصور، ولو تصور لم يكن عبادة، ولا ثواب فيه إذ لا عمل إلا بنية، ولا نية هنا إلا الشكر لله تعالى على ولادة هذا النبي الكريم في هذا الشهر الشريف، وهذا معنى نية المولد فهي نية مستحسنة بلا شك فتأمل.

ثم قال ابن الحاج: ومنهم من يفعل المولد لا لمجرد التعظيم، ولكن له فضة عند الناس متفرقة كان قد أعطاها في بعض الأفراح أو المواسم، ويريد أن يستردها ويستحي أن يطلبها بذاته، فيعمل المولد حتى يكون ذلك سبباً لأخذ ما اجتمع له عند الناس، وهذا فيه وجوه من المفاصد منها: أنه يتصف بصفة النفاق، وهو أن يظهر خلاف ما يبطن، إذ ظاهر حاله أنه عمل المولد يبتغي به الدار الآخرة، وباطنه أنه يجمع به فضة، ومنهم من يعمل المولد لأجل جمع الدراهم أو طلب ثناء الناس عليه ومساعدتهم له، وهذا أيضاً فيه من المفاصد ما لا يخفى. انتهى.

وهذا أيضاً من نمط ما تقدم ذكره، وهو أن الذم فيه إنما حصل من عدم النية الصالحة، لا من أصل عمل المولد.

وقد سئل شيخ الإسلام حافظ العصر أبو الفضل ابن حجر عن عمل المولد فأجاب بما نصه:

أصل عمل المولد بدعة لم تنقل عن أحد من السلف الصالح من القرون الثلاثة، ولكنها مع ذلك قد اشتملت على محاسن وضدها، فمن تحرى في عملها المحاسن وتجنب ضدها كان بدعة حسنة، وإلا فلا.

قال: وقد ظهر لي تخريجها على أصل ثابت، وهو ما ثبت في الصحيحين من أن النبي صلى الله عليه وسلم قدم المدينة فوجد اليهود يصومون يوم عاشوراء فسألهم؟ فقالوا: هو يوم أغرق الله فيه فرعون ونجى موسى فنحن نصومه شكراً لله تعالى، فيستفاد منه فعل الشكر لله على ما منَّ به في يوم معين من إسداء نعمة أو دفع نقمة، ويعاد ذلك في نظير ذلك اليوم من كل سنة، والشكر لله يحصل بأنواع العبادة كالسجود والصيام والصدقة والتلاوة، وأي نعمة أعظم من النعمة ببروز هذا النبي نبي الرحمة في ذلك اليوم، وعلى هذا فينبغي أن يتحرى اليوم بعينه حتى يطابق قصة موسى في يوم عاشوراء، ومن لم يلاحظ ذلك لا يبالي بعمل المولد في أي يوم من الشهر، بل توسع قوم فنقلوه إلى أي يوم من السنة، وفيه ما فيه.

فهذا ما يتعلق بأصل عمله.

وأما ما يعمل فيه فينبغي أن يقتصر فيه على ما يفهم الشكر لله تعالى من نحو ما تقدم ذكره من التلاوة والإطعام والصدقة وإنشاد شيء من المدائح النبوية والزهدية المحركة للقلوب إلى فعل الخير والعمل للآخرة.

وأما ما يتبع ذلك من السماع واللغو وغير ذلك فينبغي أن يقال: ما كان من ذلك مباحاً بحيث يقتضي السرور بذلك اليوم لا بأس بإلحاقه به، وما كان حراماً أو مكروهاً فيمنع، وكذا ما كان خلاف الأولى. انتهى.

قلت: وقد ظهر لي تخريجه على أصل آخر، وهو ما أخرجه البيهقي عن أنس أن النبي صلى الله عليه وسلم عق عن نفسه بعد النبوة، مع أنه قد ورد أن جده عبد المطلب عق عنه في سابع ولادته، والعقيقة لا تعاد مرة ثانية فيحمل ذلك على أن الذي فعله النبي صلى الله عليه وسلم إظهار للشكر على إيجاد الله إياه رحمة للعالمين، وتشريع لأمته كما كان يصلي على نفسه، لذلك فيستحب لنا أيضا إظهار الشكر بمولده بالاجتماع وإطعام الطعام ونحو ذلك من وجوه القربات وإظهار المسرات.

ثم رأيت إمام القراء الحافظ شمس الدين ابن الجزري قال في كتابه المسمى (عرف التعريف بالمولد الشريف) ما نصه:

قد روي أبو لهب بعد موته في النوم ف قيل له: ما حالك؟ فقال: في النار إلا أنه يخفف عني كل ليلة اثنين، وأمص من بين أصبعي ماء بقدر هذا - وأشار لرأس أصبعه -، وأن ذلك بإعتاقي لثوبية عندما بشرتني بولادة النبي صلى الله عليه وسلم وبارضاعها له.

فإذا كان أبو لهب الكافر الذي نزل القرآن بدمه جوزي في النار بفرحه ليلة مولد النبي صلى الله عليه وسلم به فما حال المسلم الموحد من أمة النبي صلى الله عليه وسلم يسر بمولده ويبدل ما تصل إليه قدرته في محبته صلى الله عليه وسلم، لعمرى إنما يكون جزاؤه من الله الكريم أن يدخله بفضل جنات النعيم.

وقال الحافظ شمس الدين بن ناصر الدين الدمشقي في كتابه المسمى (مورد الصادي

في مولد الهادي):

قد صح أن أبا لهب يخفف عنه عذاب النار في مثل يوم الاثنين لإعتاقه ثوبية سرورا
بميلاد النبي صلى الله عليه وسلم، ثم أنشد:

إذا كان هذا كافرا جاء ذمه * وتبت يداه في الجحيم مخلدا

أتى أنه في يوم الاثنين دائما * يخفف عنه للسرور بأحمدا

فما الظن بالعبد الذي طول عمره * بأحمد سرورا ومات موحدا

وقال الكمال الأدفوي في (الطالع السعيد):

حكى لنا صاحبنا العدل ناصر الدين محمود ابن العماد، أن أبا الطيب محمد ابن
إبراهيم السبتي المالكي نزيل قوص أحد العلماء العاملين كان يجوز بالمكتب في اليوم
الذي فيه ولد النبي صلى الله عليه وسلم فيقول: يا فقيه، هذا يوم سرور، اصرف
الصبيان، فيصرفنا.

وهذا منه دليل على تقريره وعدم إنكاره، وهذا الرجل كان فقيهاً مالكياً متفنناً في
العلوم متورعاً، أخذ عنه أبو حيان وغيره، ومات سنة خمس وتسعين وستمائة.

Minhaajussunnah.com

(فائدة) قال ابن الحاج:

فإن قيل: ما الحكمة في كونه عليه الصلاة والسلام خص مولده الكريم بشهر ربيع
الأول ويوم الاثنين، ولم يكن في شهر رمضان الذي أنزل فيه القرآن وفيه ليلة القدر ولا
في الأشهر الحرم ولا في ليلة النصف من شعبان ولا في يوم الجمعة وليلتها.

فالجواب من أربعة أوجه:

الأول: ما ورد في الحديث من أن الله خلق الشجر يوم الاثنين، وفي ذلك تنبيه عظيم، وهو أن خلق الأقوات والأرزاق والفواكه والخيرات التي يمتد به بنو آدم ويحيون وتطيب بها نفوسهم.

الثاني: أن في لفظه ربيع إشارة وتفاؤلاً حسناً بالنسبة إلى اشتقاقه، وقد قال أبو عبد الرحمن الصقلي: لكل إنسان من اسمه نصيب.

الثالث: أن فصل الربيع أعدل الفصول وأحسنها، وشريعته أعدل الشرائع وأسمحها.

الرابع: أن الحكيم سبحانه أراد أن يشرف به الزمان الذي ولد فيه، فلو ولد في الأوقات المتقدمة ذكرها لكان قد يتوهم أنه يتشرف بها.

